

Ác Mộng Tháng Tư

Tháng tư nhớ một đoạn đường tang tóc
Lời kêu than thảm thiết những oan hồn
Nghe ròn rợn âm vang từng tiếng khóc
Từng thân nằm thân xác chẳng ai chôn

Một tháng tư kinh hoàng mùa tao loạn
Mẹ trông con cha lạc giữa rừng khuya
Em trôi dạt giữa biển trời hoang vắng
Xót niềm đau tang trắng núi non buồn

Đi chưa biết về đâu đường tuyệt vọng
Vẫn có người ôm mộng ước phiêu linh
Vì quê nhà không còn nơi dung dưỡng
Cho con người được một kiếp tồn sinh

Tang tóc quá một giống dòng dân Việt
Sao muôn đời chưa biết được bình yên
Vòng nhân quả chắc oan ương tiền kiếp
Nên lòng người còn đắm giữa vô minh

Đời mê loạn như vùi trong giấc mộng
Tháng ngày trôi mãi miết đến vô tình
Khi ngó lại vẫn thấy mình chiếc bóng
Những âm thầm trôi nổi kiếp lưu linh

Khi chợt tỉnh cuộc mộng đời oan trái
Như lá xanh phút chốc cũng lìa cành
Như bèo khơi thuyền trôi không tay lái
Nên mong gì đến được chốn bình yên

Tháng tư từng kinh qua cơn ác mộng
Xin nguyện cầu đừng gặp lại cơn mê
Để còn được bình an trong cuộc sống
Và tương lai mong tìm một hướng về...

Đất nước Việt Nam muôn đời vẫn đẹp
Và con người như huyền thoại Âu Cơ
Sinh trăm trứng nở trăm con...Sử chép
Cho yêu thương luôn nổi lại đôi bờ !

Trần Đan Hà

www.vietnamvanhien.org